

קשר אישי עם ישוע המשיח – תוקפנות חיובית – המשמעות האמיתית של גאולה

בשמחה אני מביא ברכות אלוהיות שיכולות לגעת בכולם כאן בדרך חיונית מאוד. עליכם להעלות את מודעותכם למציאות הזו. עליכם להסיר את המחסומים המונעים מכם להבחין [perceiving] בנוכחות האל בחייכם, באהבתו אליכם. הרשו לי להתחיל את ההרצאה בכמה מילים בנושא זה: להרגיש את נוכחות האל. למרות שחזקתם את האמונה שלכם ואת המודעות לכך שהעולם הזה מלא באלוהים, רק מעטים עד היום יצרו איתו קשר אישי. הוא הפך לבן אדם כדי להיות קרוב אליכם תמיד, באופן אישי ואוהב מאוד. מבחינתם של רוב המאמינים, אלוהים הוא חוויה הרבה פחות אישית, הרבה יותר מעורפלת; ואתם יודעים שאתם יכולים לחוות רק את מה שאתם יכולים להעלות בדעתכם ולהאמין בו.

אם ברצינות אתם כמהים, מתפללים ומבקשים [search for] לממש את אהבתו האישית של ישוע המשיח אליכם, התשובות יגילו מן המחבוא. אולי לא תזהו את התשובות הראשונות כתשובות. הן עשויות להיות קשורות איכשהו למחסומים ספציפיים שמונעים מכם את החוויה הזו, את המציאות הזו. הן עשויות להעלות חומר חדש, או ישן, בנתיבכם, חומר שאתם זקוקים לעבוד עליו למען היטהרותכם. אלה הן התשובות! אחרי שהמחסומים יתחילו להתפורר, אתם תחוו מה פירוש להרגיש את אהבתו האישית של ישוע המשיח אליכם.

אתם תמיד מעורבים כאן במעגל קסמים שלילי. כשאתם מרגישים חסרי ערך, לא ראויים לאהבה ולקבלה, בלתי אפשרי להאמין שהמשיח יכול לאהוב אתכם אישית, בלי קשר למצב התפתחותכם הנוכחי. לכן אתם זקוקים להתקדם בנחישות ולכוון מחדש קבלה-עצמית ואת כבודכם-העצמי. אך את זאת ניתן לעשות רק כאשר אתם מזהים ועוקרים את האשמה האמיתית, המוצדקת, בלי להכחיד את עצמכם בתהליך. הראיתי לכם פעמים רבות איך לעשות כן. ההוקעה-העצמית, שלעתים כה קרובות מתלווה לתובנה אודות העצמי הנמוך, מפריעה לתהליך ההתנקות והיציאה לחופשי שמפנה מקום לאהבה-עצמית במובנה הבריא.

נכון גם [לומר] שבלי מודעות, זעומה לפחות, לכך שאתם יקרי ערך ואהובים בעיני האל בהתגלמותו – ישוע המשיח – קשה לכם מאוד לקבל את האשמות שלכם ולמצוא את ערככם האמיתי. לכן הדבר הנחוץ לכם הוא גישה כפולה ומתמשכת המשלבת את נחישותכם לחפש את, ולהתמודד עם, כל העצמי הנמוך שלכם ולהבין את כל הווייתכם בחמלה ובריאליזם, באמצעות תפילה ישירה ותשוקה עמוקה להרגיש את נוכחות ישוע בקרבתכם, את דאגתו לכם, את העניין העמוק והמתמשך שלו בכל פרט קטן בחייכם.

ככל שאתם ממשיכים כך בנתיבכם, הנפלאות [glory] שתגיע אליכם, לא ניתן להביעה במילים. שום דבר אחר לא ישווה לידיעה שאדון-עולם [the Lord] אוהב אתכם אישית, דואג לכם, לעולם לא שוכח אתכם ותמיד מגן עליכם, ולא משנות הנסיבות באותו הרגע.

עם זאת, הגשמה טוטאלית זו יכולה להגיע אליכם רק כאשר אתם מתמסרים [surrender] לחלוטין לרצונו של האל, בלי כל הסתייגויות, מכל בחינה גדולה או קטנה בחייכם ובהווייתכם. דנו בכך לעתים קרובות מאוד, ובכל זאת, כמה קשה נשאר הדבר לכמה וכמה מכם. אתם ממשיכים לעצור בעצמכם. יש עדיין פירות קטנות שאתם שומרים לעצמכם [לא מתמסרים] ומאמינים, שרצונכם-העצמי יודע טוב יותר מאלוהים מה עושה אתכם מאושרים. אולם ישוע המשיח נמצא כאן כדי לתת לכם חיי נצח, ביטחון והגשמה מלאה, אם רק תבטחו בו ותפקידו את עצמכם בידיו. אז תיזונו מעסיס החיים והשמחה, בזרם מתמיד של התחדשות.

אינכם יכולים לחסל את פחדים ואת חוסר האמון באחרים, אלא אם כן אתם חוזרים שוב ושוב לתרגל התמסרות מוחלטת לגבוה ביותר שבתוכם; שכן אינכם יכולים להתקיים לבדכם. אף ברייה לא יכולה. כל ההוויות הברואות תלויות ביחד על שרשרת של תלות-הדדית – פיזית, רגשית ורוחנית. כשמשקל התלות נמצא במקום שאליו הוא שייך – אצל אלוהים, בהיבט האישי שלו שקרוב אליכם אישית – אז אתם יכולים ליצור מרכז כובד בריא המעוגן עמוק בתוך נשמתכם, כי זהו המקום למצוא אותו [את האל]. נוכחותו מתמזגת עם העצמי הגבוה שלכם. אתם הופכים לאחד באמת.

כך תהיה כל תלות-הדדית ביניכם לאחרים משוחררת מתלות נירוטית. היא תהיה תלות-הדדית בריאה, שתעניק לכם ראייה צלולה, יכולת לקבוע בצורה ריאליסטית היכן האמון שלכם מוצדק והיכן לא. באופן זה יהיו לכם יחסים בריאים עם המנהיגים והמונהגים שלכם. בהעדר מרכז כובד נאות [שיושב] בתוך אלוהים, תמיד תהיו מבולבלים, תחיו בפחד, לא תבטחו בשיפוט שלכם, תהיו חשדניים מדי במקום הלא נכון ו/או פתיים מדי במקום הלא נכון.

אם כן, ידידי האהובים, קבלו על עצמכם עכשיו להעמיק את תשוקתכם לקשר אישי עם המשיח. חזקו את מחויבותכם להפקיד בידיו את כל חייכם מתוך האמון המוחלט שמגיע לו. אחרת לא ניתן לשכך את הפחדים האנושיים שלכם.

דיברתי באחת ההרצאות על פחד קיומי בסיסי אחד המשותף לכל בני האדם, בין אם הם מודעים לו או לא. זהו הפחד מהיכחדות התודעה – היכחדות שאתם פוחדים שתתרחש אחרי פרידת הגוף מעצמי הרוח [spirit self] שלכם. לחדול להתקיים הוא הפחד החתרני [insidious, עיקש, דביק] ביותר שאותו עליכם לפגוש ואיתו עליכם להתמודד. רק דרך התמסרות מוחלטת לאלוהים באפשרותכם לעשות זאת. רק דרך סילוק כל מה שלא מטוהר בכם יכולים אתם לעשות כן. רק דרך כך שאתם חווים, במקום להכחיש, אתם מגוון הכאבים שלכם יכולים אתם לעשות כן.

הבורא מילא את מימד [sphere] כדור הארץ שלכם בסימנים, בסמלים שמכריזים בקול רם וברור ששום דבר לא אובד לעולם, ששום דבר לא יכול להיעלם או להתפרק ללא-כלום. אתם תזהו סמלים אלה כאשר תתעוררו. ההתעוררות תלויה לחלוטין בהתמסרותכם לבורא ולנוכחותו האישית בחייכם – ישוע המשיח.

סמל אחד יפהפה מסוג זה הוא הים. רק התבוננו בגאות ובשפל של הים; הגאות שוטפת קדימה במאסה כבירה, רק כדי לסגת ולהתמעט. לאן היא הולכת? נדמה שהיא נעלמת, מתפרקת, חדלה להתקיים. מנקודת מבטכם על החוף, היכן שקודם היו מים, לא נותר מהם כלום. אבל אתם יודעים שהמים לא מתפרקים ללא-כלום. הם ממשיכים להיות, להתקיים במאגר הגדול בלי לאבד את איכותם הייחודית, ושהם יחזרו.

האם יכול להיות אחרת לגבי תודעה אינדיבידואלית? האם התודעה האינדיבידואלית יכולה לצלוח את כל הצעדים המכאיבים של התפתחות והתנקות עצמית, של צמיחה והתרחבות, ללא מטרה? ככל שהקישורים הפנימיים בין חוויות החיים שלכם עצמכם לבין העמדות שלכם מתבררים לכם יותר, כך תבינו בצורה עמוקה יותר שאין צירופי מקרים שרירותיים. חוויות החיים שלכם נמצאות ביחס ישר אליכם, אל מי שאתם עכשיו, אל מה שאתם מבטאים ואל מה שאתם יוצרים בכוונה או בשוגג.

מודעות לקישורים אלה במיקרוקוסמוס של קיומכם האישי, בהכרח גורמת לכם להבין גם את היקום באופן חדש לחלוטין. אתם חייבים אז לראות שלכל דבר יש תכלית, ששום דבר אינו לחינם, שפועלת כאן תוכנית מרהיבה שמטרתה להביא את הכל לשלמות, לאושר עילאי, לאחדות – ולפיכך לשלווה שלא תתואר. אתם לא יכולים יותר לפקפק בתוכנית שמאחורי האירועים, כשאתם חוקרים את המיקרוקוסמוס שלכם בשקידה, בכנות ובאומץ. וכשתראו את מארג החוכמה והתכלית בכל מה שקורה, בו בזמן אתם תזהו את הרוח הגדולה של הבורא בפעולתו.

כשאתם פועלים בעזרתו של האל האישי [the personalized God], שעומד לרשותכם תמיד, שתמיד נענה כשאתם מושיטים יד לקבל את עזרתו, ייווצרו אצלכם בהדרגה קישורים [connections] שקודם לכן היו מעורפלים לחלוטין. דבר לא יכול להיות כואב ומפחיד יותר מאשר הנתק בין אירוע כואב בחייכם לבין סיבתו הפנימית. הופעתו [של האירוע] נראית חסרת פשר וסתמית. ביסוס הקשר הסיבתי פירושו הקלה, פורקן, שחרור והעשרה מעבר לכל תיאור.

קיים מקצב [ריתמוס] מסוים שעליכם לגלות, לחוש ולקבל; גם כאן אסתטיע באנלוגיית הים. הגאות והשפל פועלים לפי מקצב מסוים מאוד, מקצב שנוסד תחת שרביטם של סדרים גבוהים יותר. מקצב זה לא מופר לעולם. רק כאשר תהפוכות מסוימות מתערבות – כגון רעידות אדמה, נחשולי ענק או הרסנות אנושית – רק אז המקצב משתבש באופן זמני. הים נתון במשבר, כביכול, אך המשבר גומר אומר ליצור מחדש את מקצבו הייחודי, להחזיר את עצמו להרמוניה עם יתר הבריאה. הים נבון דיו כדי לציית לדפוס הזה. בני אדם, על דעתם [מיינד] המשובשת, לעתים קרובות מדי אוטמים את עצמם לדפוס המקצב הייחודי שלהם, שאיתו עליהם לשרות בהרמוניה.

כשאתם מחפשים את הקשר בין אירוע מסוים לבין האדם הפנימי שבכם, כשאתם פועלים לזיהוי הקשר ומתפללים לעזרה אך התשובה מבוששת לבוא, ייתכן שיצאתם מן המקצב שלכם. זמן ההמתנה יכול להיות מנוצל אז כדי למצוא בתוך עצמכם איכויות מן הסוג שניתן ללמוד עליו רק בזמנים של שפל, לעולם לא בעיתות הגאות. טווחי הזמן של השפל והגאות בים, של שיא הגאות ושיא השפל, הם אף פעם לא בדיוק אותו הדבר. לרוב, האחד נמשך יותר מהשני, אם למדוד במונחי הזמן הארצי. יחסי הזמן משתנים תדיר. אותו הדבר לגבי מקצבי האדם. זמן ההבשלה עשוי להגיע מוקדם יותר בתחומים מסוימים, זמן ההמתנה עשוי להתארך בתחומים אחרים.

חווה את המקצב שלכם בכל הדברים. הרגישו את חיי היומיום שלכם בהתאם לתבנית [pattern] המקצב האוניברסלי האישי שלכם. היא קיימת באותה הוודאות שבה אתם נושאים את תבנית [pattern] החיים שלכם בתוך חומר הנשמה שלכם. אם אתם עובדים, נחים, משחקים, חיים, נעים והווים את הווייתכם בהרמוניה עם תבנית המקצב הייחודי שלכם, אתם תחיו חיים פוריים, יצירתיים, שמחים ושלווים הרבה יותר. כמות רבה מאוד של הטרדה ואי שקט תנשור מהכתפיים העמוסות שלכם. עליכם להעלות את המודעות לתופעה ספציפית זו. חשבו על הקונספט הזה בתור התחלה. מדטו על קיומו [של המקצב הייחודי שלכם]. עוררו את הדמיון שלכם והרגישו את עצמכם נכנסים למקצב זה וחיים יום לפי הקצב שלו, לעומת הקיום הרגיל שלכם, הלא מודע וחסר המקצב. אחרי שתוכלו לראות בעיני רוחכם את ההבדל, התרכזו בכך מדי יום ובקשו מההדרכה האישית שלכם לעזור לכם להתמקד בכך ולהישאר יותר ויותר בתבנית המקצב שלכם.

כאשר מגיע, בעקבות זמן ארוך יחסית של חיפוש ועמל, אירוע אישי וכואב שנראה מנותק לגמרי מכל סיבה או משמעות אישיים, משהו בתבנית המקצב שלכם דורש לקבל את הדבר כתופעה מקצבית. נכון, התופעה הקצבית נקבעת גם על ידי גורמים נוספים [underlying causes], שקיימים בתודעה המסוימת. אך רק כאשר תבנית המקצב זוכה ליחס של כבוד, קבלה, היענות, ומשמשת בדרך הבונה ביותר, רק אז המקצב זורם בלי הפרעה ונכנס למסלולו הטבעי. ספק, התמרדות, כעס, אמונה ביקום חסר משמעות שגורם לכם לסבול – אלה הן תגובות הרסניות לתבנית המקצב שלכם, שמעכבות את זרימתו הטבעית. משבשת באותה המידה היא העמדה של דחייה-עצמית, "אני כל כך רע שמגיע לי להיענש בצורה כזאת".

כולכם למדתם בנתיב זה מהי תגובה בונה לאירוע כואב. "מה ניתן ללמוד כאן? מה יכולה להיות התגובה שלי לכביכול עיכוב הזה, התגובה שתקדם את התפתחותי הכי הרבה? אם יש משהו בעצמי הנמוך שלי שאני עדיין לא מודע לו או לא מחובר אליו מספיק, אני רוצה לראותו במלואו, ובלי לשכוח אף לרגע את העובדה שאלוהים אוהב אותי ושאני ביטוי ייחודי של האל". אלה הן תגובות חיוביות שיעזרו למקצב להיכנס למסלולו ההרמוני. ואז, בזמנם החופשי, ולעתים תכופות בזמן שאתם מצפים לכך פחות מכל, ייפתחו לפניכם קישורים [connections] חדשים, לפעמים בזרם כה שופע ועשיר עד שלפתע כל צרה ואסון ייעלמו, והסבל [שלכם] יהפוך לברכה שהיתה גלומה בו תמיד.

שוב אני אומר שקשר אישי עם ישוע המשיח יעזור לכם לחיות בהרמוניה ולעשות את כל הקישורים הנחוצים [make all the necessary connections]. אבל גם כאן פועלת תבנית המקצב. באופן שכלי [mentally], אולי השלמתם לחלוטין עם המציאות שלו [של האל/ישוע]. אולי נעזרתם ברצון האישי שלכם כדי להתמסר לחלוטין ואולי אתם מתכוונים לכך בכנות. אך ייתכן שטרם חוויתם במציאות הרגשית את המתקנות האוהבת של נוכחות המשיח. אולי אתם ממתניים לכך לקרות. אתם עשויים לאבד את הסבלנות ולהתחיל לפקפק, ובכך לחבל בזרע שזרעתם. כשהחוויה הרגשית מתמהמהת להתממש, אין זה משום שהוא [ישוע, אלוהים] נותן לכם לחכות, אלא משום שהמחסומים הפנימיים שלכם צריכים לפנות [לחוויה הרגשית] את הדרך.

הדבר יכול להתרחש רק בתוך הקונטקסט של תבנית המקצב האישי והייחודי שלכם. זכרו זאת ואל תאמרו נואש. המשיח הוא כאן. הוא שומע אתכם, הוא אוהב אתכם, הוא מגן אליכם, הוא דואג לכם עמוקות, אף שהחושים שלכם עדיין כהים מכדי להבחין בכך. יגיע הזמן פתאום שבו תהיו מודעים בחריפות לעובדה זו. תרגישו את זרועותיו האוהבות, המרפאות, שבתוכן אתם יכולים תמיד לנוח ולמצוא תזונה טרייה למשימת החיים שלכם.

כל ספק הוא רע. אך היות שלרוע אין ממשות פרמננטית, ניתן להניס אותו בקלות. הפעילו עליו את התוקפנות החיובית שלכם, דבר המנוגד מאוד למה שאתם עושים כרגיל. מתוך הרגל, אתם מכניסים את כל התוקפנות שלכם לשירות מטרות של העצמי-הנמוך, בעודכם שומרים על עמדה אפאתית, פסיבית, כלפי הטוב שאתם רוצים לקבל מהחיים. או שאתם פסיביים ואפאתיים כשאתם נעטפים בשליליות שנובעת מהעצמי הלא מטוהר שלכם ושלפיכך מושכת אליכם כוחות רוע. נראה אז כאילו הרבה יותר קל להוציא את כל התוקפנות החוצה בצורה הרסנית ולהיכנע להשפעות השליליות, בלי להשתמש באף אחד מההיבטים התוקפניים שלכם כדי לפוגג את ההשפעות השליליות או כדי להשליט [assert] בתוכם וסביבכם את הכוחות החיוביים.

דבר זה צריך להשתנות, ובידכם הכוח והאמצעים לשנותו. אך עליכם להיות מודעים להתקה [displacement] ולהכניס יותר מודעות וכוונה ברורה להסדרת חוסר האיזון. דמיינו את עצמכם נוקטים עמדה נחרצת נגד כל מחשבה שהיא שלילית או מפלגת בכל דרך שהיא. העמידו ברצינות לשאלה כל מחשבה שנראית נכונה אבל לא מצליחה לתת לכם הרגשה של שלווה, אהבה ואחדות, כל מחשבה שגורמת לכם להרגיש לא הרמוניים ולא בנוח בכל דרך שהיא. עצם הנכונות לתת לאור האמת לחדור אליכם – האמת של אלוהים במקום האמת שבתפיסה הזמנית שלכם – די בה כדי ליצור תזווה בתודעה שלכם.

ייתכן שהתוצאה לא תהיה מיידי, אך במוקדם או במאוחר יפחת בכם הדחף הדוחק להשיג, לעתים קרובות בתוקפנות מיותרת, מטרות שקריות [untruthful], ולכן שליליות ומגבילות. דמיינו את עצמכם מעמידים לשאלה את העמדה שלכם בכל סיטואציה שיוצרת חוסר הרמוניה בתוכם ו/או סביבכם. פשוט ראו את עצמכם עושים זאת בדמיונכם. דמיינו את עצמכם מוותרים תמיד על העמדה שלכם לטובת [הדרך שבה] אלוהים רואה את האמת. לעתים קרובות אין זו שאלה של חלוקה חדה בין נכון ללא נכון, רק שהאמת עשויה להיות שונה מאיך שאתם רואים אותה.

כשאתם מדמיינים [visualize] את עצמכם מתמסרים לראייה של אלוהים, אתם תגלו את האמת אודות כל סיטואציה ספציפית. אתם תהיו מוארים ותשילו נטל עצום. ההקלה והשחרור הם עצומים, בייחוד אם אינכם מושקעים יותר מדי בצדקנות-העצמית האגואיסטית שלכם.

אולם אם אתם מרגישים השפלה אישית מכך שאתם שוגים, שאתם לא מושלמים, שעשיתם טעות, יהיה לכם קשה הרבה יותר לוותר [let go] על ההיאחזות ההדוקה בעמדה שלכם. הסיבה היא שאתם מחזיקים בחשאי בדעה ירודה על עצמכם. ככל שהדעה ירודה יותר, כך בהכרח גדולה יותר ההשקעה שלכם באיזושהי עמדה גאוותנית, אגואיסטית, של רוממות-עצמית וצדקנות-עצמית, שבאותו הזמן יוצרת שיפוטים שמושלכים [projected] על אחרים.

אנא ידידי זכרו היטב את המילים האלה, משום שכאן, הקשר האישי שלכם עם ישוע המשיח הוא שוב הפיתרון הטוב ביותר. רק דרך זה שאתם מרשים לעצמכם לדעת/להכיר – ובהמשך גם להרגיש – את האהבה והקבלה המוחלטת שלו אל מי שאתם עכשיו, לא משנה עד כמה פגום, לא מושלם והרסני עשוי העצמי הנמוך שלכם להיות, רק כך תהיו מסוגלים לעשות את אותו הדבר [לנהוג באהבה וקבלה מוחלטת]. רק אז תבטחו בטבע האלוהי האולטימטיבי שלכם. אז תוכלו להרשות לעצמכם את המותרות, אם יורשה לי להתבטא כך, שבלקבל את העיוותים שלכם – את החטאים, אם תרצו – בלי לשמוט את הקרקע מתחת לרגליכם. וזוהי העמדה הבריאה שמאפשרת לכם להגיע לאמת ולהרמוניה עם עצמכם, עם אחרים ועם החיים. אז ניתן ללכת אל השלב הבא ולראות את עצמכם בדמיון משתמשים בכוחות התוקפניים שבכם לשירות מטרות חיוביות. ניתן לסתור השפעות שליליות. ניתן לדבר אל המחשבות השקריות שלכם עצמכם בצורה תקיפה והגיונית. ראו את עצמכם עושים זאת. הזמינו את המשיח לבוא לעזרתכם בעניין זה.

אז הכריזו בכל התוקף שברשותכם, ועם כל התוקפנות שאתם מתחילים להתמיר משליליות לחיוביות, שאתם רוצים רק את רצון האל, שאתם בוטחים בכך שרצון האל יביא לכם את הטוב ביותר שניתן לייחל לו, שכל חוסר אמון ברצונו של הגבוה-מכל הוא שקר שעליכם להיפטר ממנו. ככל שאתם מכניסים יותר תוקפנות לתוך ההצהרות והכוונות האלה, כך הזרעים יצמחו טוב יותר בחומר הנשמה שלכם.

התוקפנות שלכם עצמה זקוקה לטרנספורמציה. הדבר יאפשר לכם להפוך להיות מי שאתם אמורים להיות, מי שלמעשה אתם כבר עכשיו ברמה אחרת של המציאות. ייתכן שחלק מכם יכולים להתחיל לראות בדמיונכם תמונה אחרת על עצמכם לפעמים. דמיינו את הווייתכם האמיתית, משוחררת מכל המעמסות שמכבידות עליכם עכשיו. לא משנה האם המעמסות האלה נמצאות בגוף, בנפש [psyche] או ביחסים שלכם עם אחרים ועם העולם. הן כולן ביטויים של כאב, הכאב שאתם סובלים מחוסר-אמת כלשהי שנמצאת בתוך הנפש שלכם.

לא קל לחשוף את חוסר-האמת. לפעמים היא נמצאת על פני השטח ממש, והיא תתבהר לכם אחרי מאמץ קל בלבד מצדכם לרצות לראותה. פעמים אחרות, מחסומי ההגנה שלכם עצמכם חוסמים בפניכם את שדה הראייה, אך הם בולטים למדי לאנשים אחרים, שיכולים לעזור לכם אם תתנו להם. משום כך העבודה עם אחרים היא היבט חשוב כל כך בעבודת התיב – הן ביחסי עוזר/עובד, והן בקבוצות, כמו גם באינטראקציות שלכם בחיי היומיום. אולם מאידך, קיימת גם חוסר-אמת הקבורה כה עמוק עד שעשויים להידרש זמן רב ומבחנים רבים בטרם תוכלו להעלות אותה אל רמת פני השטח ולזהותה. תחומים אלה הם לא בהכרח התחומים שתכננתם לקחת על עצמכם בגלגול הזה, אולם הרוח שלכם עשויה בכל זאת לבחור להתמודד איתם, אם השלמתם את משימתכם המקורית במלואה. דיברתי על כך באחת ההרצאות לא מזמן.

אחרי שחוסר-האמת כבר נמצאת על פני השטח ואתם מסוגלים ומוכנים לראותה ולהתעמת איתה, הגיע הרגע להתמיר את התוקפנות שלכם. זהו גם הרגע שבו יכולה להתרחש הדמיה [ויזואליזציה] נוספת. דמיינו שהווייתכם האמיתית – כלומר ההוויה שנמצאת באמת, כולה באמת – מתבוננת בחלק הסובל שבכם שנדחס לתוך עולם מוקטן, שבו נדמה לפעמים שאתם נחנקים. בהווייתכם האמיתית אין אפילו צל של חוסר-אמת, של טעות או של עיוות – של חטא – ולפיכך היא שרויה ברווחה [wellbeing] מוחלטת, במקום שאין בו שום כאב. הווייה אמיתית זו מתבוננת בחמלה על הקשיים הרגועים של הווייתכם הארצית, שלקחה על עצמה לתקן את החלק המעוות. אך היא לא רואה טרגדיה כלשהי, כי היא יודעת שהכל שפיר ושהסבל הזמני חייב להוביל לגאולה [salvation].

גאולה. המילה הזו! יש מספר מילים שרבים מכם נעשו אלרגיים אליהן. אלה מילים המשמשות בתנ"ך ובדת המאורגנת, מילים שאכן נעשה בהן שימוש תכוף לרעה ולהתעללות. אף על פי כן יש למילים האלה מקור אמיתי, ואותו אסור לשכוח. שמה של ההתגלמות האלוהית בדמות אדם – ישוע המשיח – הוא, כפי שידוע לכם היטב, אחת המילים האלה. אבל אם שמעתם תיאור של האל כדמות, כעוזר אישי, כחבר, כמדריך, כסולח-כל, כהווייה של אור זך ושלמות, יכולתם לקבל זאת. כך שאל תניחו למילה "ישוע המשיח" לעמוד בדרככם. הוא המשיח, והוא היה ישוע כאשר הוא התגלם בגוף.

באופן דומה, המילים חטא, גיהנום, רוע, שטן, מעוררות בכם אסוציאציות. כל המילים האלה נוצלו לרעה באופן בוטה, נכון. אך הן מצביעות רק על אותן העובדות שכיום אנו מכנים בשמות אחרים, כגון היבטים של העצמי-הנמוך, שליליות, הרסנות, מצב תודעה כואב.

עכשיו, מה בנוגע לגאולה? הפרשנות המסורתית של מילה זו משאירה מקום רב לשיפורים. זו פרשנות שיוצרת בקלות חוסר הבנה, אם כי המוארים יותר בקרב הדתיים אכן רואים [perceive] את האמת. גאולה, בין יתר הדברים, פירושה המחילה והקבלה האינסופיות של המשיח. פירוש הדבר הוא שאתם תמיד יכולים למצוא את הדרך לאלוהים, לא משנה מה עוללתם, לא משנה מה העצמי הנמוך שלכם עדיין רוצה לעולל. הדלת תמיד פתוחה, היא לעולם לעולם לא ננעלת בפניכם.

כל שעליכם לעשות הוא להקיש בדלת. בקשו לקבל את לחם רחמי האל, לחם אהבת האל, מחילתו ועזרתו האישית בכל הדרכים, ולא תקבלו אבן. בקשו לדעת [להכיר] את עצמכם, את היותכם ראויים לאהבה [lovability], את אצילות רוחכם, את יפי הווייתכם האמיתית, דרך אהבתו הגואלת אליכם, ותקבלו אותם. זוהי הגאולה. כל זה – ועוד. ההיבט של האל שהתגלם

באדם חולל זאת. המשיח שהתגלגל בבשר יצר אפשרות לכל יתר הישויות שנמצאות בגלגול-חיים להיגאל מן המצב הכואב של חוסר-אמת – חטא – ובעקבות זאת מהרס העצמי ואחרים.

הבה נדון עתה בשלושה היבטים של הגאולה, התלויים זה בזה הדדית ויוצרים רוב בלבול וסתירה בקרב המין האנושי. אני מדבר כאן מפורשות על הגאולה של נשמתכם האישית. לגאולה יש היבטים נוספים ומרחיקי לכת אף יותר, העוסקים באפשרות של כל ישות נבראת להשאיר מאחור את מצב התודעה שניתן לקרוא לו גיהנום – או שלל מדוריו הפחותים: מצבי תודעה המשקפים טעות ולכן סבל, גלגל המוות והלידה-מחדש שנושא עמו פחדים עקב הנתק בתודעה [due to a break in consciousness].

המשיח הפגין אהבה, מחילה ורחמים עילאיים – [כלומר] קבלה, הודות לראייתו העמוקה והחודרת לטבענו האולטימטיבי – והפגנתו זו פתחה את כל הדלתות שהיו סגורות לפני כן – לא משום שאלוהים העניש את המין האנושי ולכן נעל את הדלתות, אלא משום שבני האדם היו שקועים עמוק באמונה [conviction, שכנוע פנימי] שאין להם מחילה ולכן הם נידונים לסבול לנצח נצחים. דבר זה בתורו גזל כל תמריץ לבצע תהליך של היטהרות-עצמית מכל סוג שהוא. היכן שאין כל תקווה, הרצון והתמריץ נעדרים גם הם. באמצעות חייו ומותו של ישוע, נוצרה מודאליות חדשה בתוך המיינד האנושי. מודל חדש זה איפשר לבני האדם לבחור את התייב שהראה המאסטר [ישוע]. הוא אמר שהוא הדרך, הוא האמת, הוא החיים. כבר לא היה חסר טעם לנסות. מחילה על כל החטאים, על כל עברה [חטא], קיימת כבר עתה, משום שהאל מזהה, באופן העמוק ביותר, מדוע אתם נדחפים כפי שאתם נדחפים, מדוע עליכם לעבור דרך החטאים שלכם על מנת לזהות את מה שהם, כך שתמריץ חדש מדרבן אתכם להיכנס למסע הגדול שאתם כאן, בנתיב זה, לוקחים על עצמכם עכשיו.

למיינד השקוע בדואליזם של או/או נדמה שיש סתירה בהיבט האישי של הגאולה. הרשו לי להציג את שלושת ההיבטים הפרדוקסאליים:

1) רק אתם עצמכם יכולים לבצע את הגאולה שלכם. האחריות היא שלכם.
2) אין כל אפשרות לעשות זאת לבד. אתם זקוקים לעזרת אחרים שחולקים איתכם את המסע, ושלעתים קרובות עשויים לראות את מה שאתם לא רואים.

3) בלי אלוהים, בלי לקבל עזרה אישית מן ההיבט האישי של אלוהים, המשימה גדולה מדי לביצוע.
שלוש קטגוריות אלה אולי כבר לא נראות סותרות או מבלבלות לאלה מכם שעובדים כבר זמן רב עם ההרצאות שלי בנושא הדואליות והעיקרון המאחד. אולי אתם רואים בבחירות רבה שקטגוריות אלה אינן שוללות זו את זו הדדית. אולם כמה מביניכם עשויים עדיין להרגיש מבלבלים ולשאול, "איך יכול להיות, שלמרות שאני ורק אני אחראי לעשות זאת בעצמי, אני בכל זאת זקוק לאחרים, בנוסף לאלוהים?" אפילו אלה שאינם מבלבלים במיוחד לגבי המושג גאולה, עשויים להפיק תועלת מהבהרה נוספת בנושא.

כן, להיגאל זו בפירוש בחירה שלכם, כוונה שלכם, אחריות שלכם, רצון שלכם, מאמץ שלכם – ולעתים תכופות מה שנראה כהקרבה מצדכם. לפחות בהתחלה נראה שזו הקרבה, לוותר על זמן ואנרגיה לטובת העבודה-העצמית שלכם. לעתים קרובות ההקרבה נראית גדולה אף יותר, כשעליכם להשיל הרגל כלשהו, כזה שנובע מהעצמי הנמוך ומעניק סיפוק מסוים לעצמי-הנמוך – וכל זאת, כדי לאפשר להנאות גבוהות יותר להכות בכס שורש. אף אחד אחר, אפילו לא הבורא, לא יכול לגרום לכם לעשות את מה שאינכם רוצים ובוחרים לעשות. הדבר היה עומד בניגוד ישיר לכל החוק הרוחני, שעליו חתום, אחרי הכל, אלוהים. אולם לעתים קרובות אתם שקועים מדי בתפיסות השגויות שלכם לגבי המציאות שלכם ועיוורים מדי לתפקיד שלכם באינטראקציה עם אחרים, מכדי להיות מסוגלים לתקן את התפיסות השגויות. אתם זקוקים לראי האחרים. עליכם ללמוד להיות פתוחים אליהם. עליכם ללמוד לוותר על העמדות הפנים, ולפיקח על ההגנות שלכם, ביחסיכם איתם. עליכם להראות את עצמכם כפי שאתם, על כל הפגיעות שלכם והאמת הפנימית המוחלטת שלכם. דבר זה כשלעצמו הוא כבר חלק בלתי נפרד מן המסע שלכם למימוש-עצמי. אתם זקוקים ללמוד לקבל [to receive], למרות שבהתחלה הדבר עשוי לגרום לכם להרגיש חלשים ופגיעים, שכן רק אז יכולים אתם לתת מעצמכם. אתם יכולים לתת הרבה דברים לפני כן, אך אינכם יכולים לתת את עצמכם אלא אם אתם מסוגלים לקבל [receive] במובן שציינתי.

העבודה עם אחרים, להיות פתוחים אליהם ואיתם, זהו מימוש של חוק האחוה [brotherhood]. דיברתי על כך לפני שנים רבות. ישנם שואפים רוחניים [spiritual aspirants] אשר מרמים את עצמם שהם יכולים להגיע למטרה על ידי התבודדות ונפרדות, ונימוקיהם עמם. אך האמת היא שהם לא רוצים לחשוף את עצמם בפני אחרים ולכן כל "הצלחה" שלהם יכולה, במקרה הטוב, להיות רק חצי-עבודה שלא יכולה להאריך ימים, שאיננה מקורקעת במציאות הרוחנית וגם לא המעשית.

איך הייתם יכולים להתגבר על משוכת השנאה העצמית הרוחשת מתחת לכל ההגנות שלכם, אילולי חוויתם את אהבתו האישית של המשיח, את מחילתו, קבלתו וראייתו אתכם באופן מלא? איך הייתם יכולים ללמוד לאהוב את עצמכם בלי לדעת לפחות, ובסופו של דבר גם לחוות, את אהבתו אליכם? איך הייתם יכולים להפעיל את הכוח לשנות היבטים לא-רצוניים שאינם מגיבים ישירות לרצונכם החיצוני? הרצון החיצוני וההיבטים החיצוניים שנענים לו זקוקים להפעלה אגרסיבית באמצעות

המסירות לנתיב שלכם, באמצעות החלטות יומיומיות רבות להתייצב מול האמת במצבים קשים או מבלבלים, באמצעות הבחירה להגשים את חוק האחוה ולהתגבר על התנגדותכם הראשונית להראות את עצמכם כפי שאתם. אבל אז מגיעה הנקודה שבה אתם מתמודדים עם רגשות, עם תגובות, ואפילו עם אמונות, שאינם מגיבים, לא משנה עד כמה כנה העצמי החיצוני שלכם ברצון שלו לשנותם. על כן אתם זקוקים תמיד לכוחות הגבוהים, שיעזרו לכם למצוא את הדרך לחדור אל הרמות העמוקות האלה ולחולל שינוי, שהמיינד שלכם לבדו לא יכול לחולל.

כל זה גם מלמד אתכם לנהוג בחוכמה ולהבחין היכן העצמי הוא האדון והיכן אתם זקוקים נואשות למאסטר הגדול [ישוע, אלוהים] שבלעדיו לא ניתן להשיג שום הישג [without whom nothing can be accomplished].

ידידיי האהובים, הפנימו את המילים האלה והפכו אותן לשלכם. הן יאירו את עיניכם ויעזרו לכם [להתקדם] לעבר מצב התודעה שאתם כל כך כמהים אליו. הן יפתחו דלתות חדשות שיאפשרו לכם לחוות את ישוע המשיח באופן אישי. בכל פעם שתשרו לכך לקרות, כל הספקות באשר למציאותו [של המשיח] ייעלמו. ברגע שתהיו חבוקים בזרועותיו, שואבים נחמה ועידוד מרכותו הנשגבת כלפיכם אישית, מנוענעים [כתינוק בעריסה] בנוחם שרק הוא מסוגל להעניק, שוב לא תפקקו לעולם, למרות שאתם עשויים לאבד את חוויית ההרגשה [הזו] ותזדקקו ללכוד אותה מחדש שוב ושוב, עד שכל התודעה שלכם כולה מלאה בו, במשיח אשר נמצא בתוכם.

ברכותיו [של המשיח] והברכות של מלאכיו הן כאן, עם כולכם. הקשיבו וחושו את המציאות של הברכה הזו. כל אהבתנו מלווה אתכם בכל צעד בנתיבכם היפהפה. עבדו למען המטרה הגדולה. המטרה האישית שלכם, שאולי נראית אנוכית, תקודם דרך כך גם היא. היו מי שאתם באמת!

נערך על ידי גיודית וגיון סאלי